

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/40/2025
Identifikačné číslo spisu:	3123011072
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3123011072.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného E. M. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného E. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2024, sp. zn. 3Tos/42/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného E. M. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej tiež „súd I. stupňa“) uznesením z 31. januára 2024, sp. zn. 74PP/10/2023, podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného E. M. (na účely dovolacieho konania označovaný ako „obvinený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 31. októbra 2024, sp. zn. 3Tos/42/2024 sťažnosť obvineného proti prvostupňovému uzneseniu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

* * *

Proti uvedeným uzneseniam [hodnotiac dovolanie ako podané proti druhostupňovému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, berúc na zreteľ dikciu § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, v zmysle ktorého môže obvinený podať dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa], podal obvinený dovolanie, najskôr vlastným písomným podaním z 13. januára 2025 (č. l. 102 spisu), a následne aj prostredníctvom obhajcu 17. apríla 2025 (č. l. 112 - 113 spisu) z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, vo svojej podstate dôvodiac tým, že hodnotenie jeho osoby bolo vykonané bez jeho vedomosti, neboli v ňom uvedené pravdivé skutočnosti zo strany príslušníkov ústavu na výkon trestu odňatia slobody, o rozhodovaní o jeho návrhu na podmienené prepustenie nevedel, a tak nemohla byť ani zachovaná lehota na prípravu na úkon, na ktorom súd o jeho návrhu rozhodoval [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku].

Ďalej obvinený uviedol, že po poslednej novelizácii Trestného zákona sa trestné činy krádeže, pre ktoré bol právoplatne odsúdený, stali menej nebezpečnými druhmi trestnej činnosti, a z toho dôvodu by mali byť rovnako znížené aj nároky a kritériá na splnenie podmienok podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Poukázal taktiež na skutočnosť, že od januára 2025 bol trikrát odmenený vychádzkou na 12 hodín, a od 17. apríla 2025 do 21. apríla 2025 má povolené opustenie ústavu na základe disciplinárnej odmeny. Je názoru, že za takéhoto stavu, keď je preukázané, že výchovný účel trestu bol dávno nepochybne dosiahnutý, nie je spravodlivé ani dôvodné klásť do popredia represívnu zložku trestu.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyslovil, že bol v jeho neprospech porušený zákon a súčasne, aby zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín z 31. januára 2024, sp. zn. 74Pp/10/2023, ako aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2024, sp. zn. 3Tos/42/2024-95, a zároveň okresnému súdu podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

* * *

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčíne v písomnom vyjadrení k dovolaniu pri poukaze na to, že proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno podať dovolanie s poukazom na § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, dospela k záveru, že ide o dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, na základe čoho navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne zisťoval splnenie zákonných formálnych, resp. procesných podmienok na podanie dovolania, t. j. či dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste, a či spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku, a dospel k ďalej uvedeným záverom, vychádzajúc z ďalej citovaných zákonných ustanovení.

Podľa § 368 Trestného poriadku

1/ Dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

2/ Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu (viď § 368 ods. 2 Trestného poriadku) súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor, proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech voči výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku tak vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie vo svoj prospech len proti rozhodnutiam taxatívne vymenovaným v § 368 ods. 2 Trestného poriadku a nie proti iným rozhodnutiam.

V § 371 ods. 2 Trestného poriadku je vymedzený okruh aj ďalších rozhodnutí, proti ktorým možno (je prípustné) podať dovolanie (nad rámec rozhodnutí uvedených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku), avšak z pohľadu okruhu oprávnených osôb, právo podať dovolanie proti týmto (iným) rozhodnutiam - vrátane rozhodnutia o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody - je vyhradené výlučne ministrovi spravodlivosti.

Z uvedeného v súhrne vyplýva, že obvinený podal dovolanie síce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie je prípustné, ale vo vzťahu ku ktorému na podanie dovolania obvinený nie je oprávnenou osobou, keďže jedinou oprávnenou osobou na podanie dovolania voči nemu je minister spravodlivosti.

Dovolací súd preto dospel k záveru, že obvinený nesplnil jednu z tzv. procesných podmienok na podanie dovolania, ktorou je oprávnenosť osoby, čo je procesný nedostatok, ktorý vylučuje meritórny (vecný) prieskum dovolaním napadnutého rozhodnutia, čo v inom spôsobe vyjadrenia znamená nemožnosť preskúmania dôvodnosti (opodstatnenosti) dovolacích námietok obvineného dovolacím súdom.

Dovolací súd preto dovolanie obvineného na verejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, uznesením podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, teda z dôvodu, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.